

Vychází výbor z díla Otokara Fischera

Ve Vydavatelství FF UK vychází první svazek vybraných literárních studií a statí nejvýznamnějšího představitele české germanistiky před druhou světovou válkou, Otokara Fischera (1883–1938).

Otokar Fischer byl významným literárním historikem, kritikem a teoretikem, ale také překladatelem, básníkem a dramatikem. Vedle germanistiky se rovněž podstatně zapsal do dějin literárněvědné bohemistiky a oboru propojujícího zájmy obou filologií, germanobohemistiky. Výraznou pozornost věnoval teatrologickým otázkám. Během pětatřicetileté odborné kariéry zveřejnil bezmála tři tisíce příspěvků ve vědeckých publikacích, sbornících, časopisech i v denním tisku, psaných kromě češtiny také v němčině a francouzštině. Literární studie a statí I, první díl celkem dvousvazkového výboru, který Vydavatelství FF UK vydává ve spolupráci s Institutem pro studium literatury a jehož grafická úprava se inspiroje známou odeonskou řadou podle návrhu Jana Jiskry, přináší bohemistické a germanobohemistické studie a obecně koncipované texty o problematice tvorby, dramatu a dramaturgie nebo o podstatě literárního překladu. Výbor uspořádal Josef Čermák, strojopis připravil na konci osmdesátých let pro tehdejší nakladatelství Odeon Emanuel Macek, definitivní podobu současnému výboru dal Michael Špirit.

Více o obsahu prvního svazku a ukázkou v podobě statí *O nevyslovitelném*, zabývající se nevysvětlitelnými, intuitivními aspekty tvorby, najdete v e-shopu.

Otokar Fischer (20. 5. 1883 – 12. 3. 1938) vystudoval germanistiku a romanistiku na pražské univerzitě české i německé, část studií absolvoval v Berlíně (1905, doktorát získal v Praze za práci *H. W. v. Gerstenbergs Rezensionen in der Hamburgischen Neuen Zeitung*). Pro obor dějin německé literatury se 1909 habilitoval spisem *Die Träumen des Grünen Heinrich*, 1917 byl jmenován mimořádným, 1927 řádným profesorem na pražské filozofické fakultě, 1930 se stal ředitelem tamních germanistických studií. Pedagogickou, kritickou a publicistickou činnost provázely Fischerovy rozsáhlé organizační aktivity zejména v divadelní oblasti: 1911–1912 byl dramaturgem Národního divadla, 1935 se stal šéfem činohry ND (1933 vydal teoreticky a historicky založenou práci *Činohra Národního divadla do roku 1900*). Zemřel na infarkt v den připojení Rakouska k nacistickému Německu.

Napsal rozsáhlé monografie *H. v. Kleist a jeho dílo* (1912), *Friedrich Nietzsche* (1913), *Heine* (2 sv., 1923–1924) a knižní studie *Zu Immermanns Merlin* (Dortmund 1909), *Otázky literární psychologie* (1917), *K Ohlasu písní ruských* (1932), *Šaldovo češství* (1936) a *Václav Tille* (1938). Je autorem 16 básnických sbírek a 7 divadelních her. Překládal dramata a básně především z angličtiny (Marlowe, Shakespeare, Shelley), francouzštiny (Corneille, Molière, Villon) a němčiny (Heine, Kleist, Nietzsche /mj. *Tak pravil Zarathustra*, 1914/, Schiller, Wedekind); pro Goethovy české spisy uspořádal a přeložil 9 svazků, mj. i *Fausta* (1928).

OTOKAR FISCHER

LITERÁRNÍ STUDIE A STATI I

